

# DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtak meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu, naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v sementákih ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dostopno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 18.

V Ljubljani, 17. septembra 1891.

Letnik IV.

## Sijajna zmaga.

Dan 10. sept. t. l. si sme naša lepa Gorenjska zopet zapisati med dneve, ki svetu spričujejo, da je naš Gorenjec veren, naroden in značajan mož, nepristopen tujem u vplivu. Ta dan si sme pa tudi „Katol. politično društvo“ zabeležiti med najlpše dneve svojega obstanka, kajti skoro soglasna izvolitev poslanca g. Mesarja spričuje, da ima naše politično društvo najtrdnejšo zasloambo na Gorenjskem, kjer se nasprotniki pri volitvah niti na površje ne prikažejo. 48 glasov za Mesarja, 3 za Pirca, 1 za Gozanija, te številke najtočneje pojasnjujejo razmere med konservativno, slovensko-liberalno in nemško stranko na Kranjskem. Vzgedna disciplina, ki se je pokazala ob tej priliki, priča o politični zrelosti gorenjskih volilcev in bodi vzgled vsem konservativcem pri bodočih volitvah. Le tedaj namreč sme pričakovati kaka politična stranka ob volitvah ugodnih uspehov, ako se v odločilnih trenutkih posamezniki združijo v enotno postopanje. V edinosti je moč Disciplina nad vse!

Da je bila volitev v Radovljici skoro soglasna, to ondi ni nič nenavadnega, kajti večinoma je dosedaj Gorenjska svoje zastopnike izbrala s soglasno izvolitvijo. Nenavadno pa je in zelo pomenljivo, da je bil pri sedanji volitvi hud boj, česar poprej nikoli ni bilo, in da v kljub temu hudemu boju je volitev vendar-le skoro soglasna. Nasprotniki so popolno poraženi. In sicer v zlasti radi tega, ker so svojo taktiko jako spretno pričeli, ker so napeli vse svoje sile in ker so delali nepošteno

z lažmi, z obljubami in z grožnjami. Prepričala jih je volitev, da se Gorenjcem stadi tak nepošten boj in da beganje volilcev z lažmi in z napačnimi poročili ne doseže nobenega uspeha pri možeh, ki niso vajeni svojega plašča obračati po vetru.

Jako žalostno ulogo je ob tej priliki igrala naša narodno-napredna stranka. V začetku je objavila, da se ne bo nič vtikala v gorenjsko volitev; zatem jeli so kmalu njeni listi priobčevati lažnjiva poročila o volilnem gibanju, celo kopo lažij so nagrmadili o volilnem shodu „Katol. polit. društva“ na Bledu; dokazovali so Gorenjcem, da g. Mesarja ne bodo prav nič razžalili, ako volijo g. Pirca, in da zvesti ostanejo svoji zviti taktiki, begali so celó v zadnjem trenutku volilce, da je g. Mesar odstopil, na volišče so prihiteli na dan volitve celó radikalcí iz Kranja begat volilce s to neresnico, a Gorenjci so se jim smejali, milovali jih in — g. Mesarja volili. To je bil jed no pravi odgovor mož na tako otročje izzivanje. Slava vrlim gorenjskim volilcem!

Volitev ta je zopet jasno pokazala, na kateri strani je naše ljudstvo in kdo piše v imenu in v smislu našega ljudstva. V zlasti bi priporočali ljudskim učiteljem, ki so se mnogi z vso strastjo zaganjali v volilni boj, naj proučujejo izid volitve ter naj ne napravljajo umetno osnovanega nasprotja med seboj in med ljudstvom, ker to gotovo ne more biti v prospeh ljudski šoli.

Radujoč se sijajne zmage, prepričani smo, da bo donašala Gorenjcem koristij duševnih in gmotnih. V to pomozi Bog!

# Kaj je novega po svetu?

**Velike vojaške vaje** so bile na spodnjem Avstrijskem. Pričujoč je bil pri teh vajah naš presvetli cesar; prišel je tudi nemški cesar in saksonski kralj. Nemški cesar je zelo p hvalil naše vojake. Ker so bili navzoči tudi avstrijski in nemški ministri, gotovo se je tudi kaj govorilo o politiki, vzlasti o trodržavni zvezi. Koliko koristij da boče ta zveza donesla Avstriji, pokazala bo prihodnost; mi avstrijski Slovani jih ne pričakujemo mnogo. — V **Gorici** je napravila kmetijska družba kmetijsko in gozdarsko razstavo v spomin, da je bila družba ustanovljena pred 125. leti. Videti so prav zanimive stvari, ki kažejo, kako lepo tudi Goriška napreduje v kmetijstvu in gozdarstvu. — V **Pragi** se sedaj vse pripravlja na prihod cesarjev. Češki katoličani so nameravali ob tej priliki osnovati katoliški shod v Pragi, a ker je premalo časa za priprave, odložili so shod, pač pa se boče vršilo skupno posvetovanje zaradi priprav na tak shod. — **Katoličani na Nemškem** so imeli krasen katoliški shod v Gdanskem. Zborovalce je prijazno pozdravil mestni župan - protestant. — Od tega naj bi se učila župan dunajski in graški, ki se nista nič zmenila za vdeležence katoliških

shodov na Dunaju in v Gradcu. Nemški protestantovki župan vé, kaj se spodobi, v Avstriji pa poudeni katoličani - župani prezirajo taka zborovanja. — Na **Francoskem** se sedaj tudi katoličani nagibljejo na stran republike. Več škofov je naznanilo že pogoje, pod katerimi se katoličani sprijaznijo z republiko. Katoličani naj se združijo, da pri volitvah pridejo v zbornico katoliški republikanci, ki naj delajo na to, da se odstranijo katoličanom krivične postave. Upati je, da bodo francoski katoličani po tem potu v javnem življenji več dosegli, kakor so do sedaj. — **Turki** bi radi z vsemi državami živeli v lepem miru, a okušajo vzlasti zadnji čas, da je to zelo težko. Rusi bi radi sami jadrali s svojimi ladjami skozi Dardanele, Angležem pa seveda to ni všeč in zato se oboji pritožujejo pri sultanu, ki sicer Rusom mnogo ne zaupa, a tudi za Angleže ne mara, ker nočejo vzeti iz Egipta svojih vojakov. — Med **Bolgari** in **Srbi** je še vedno napetost zelo velika. Oboji so o priliki vojaških vaj veliko vojakov zbrali na meji ter se skušali s tem nekoliko postrašiti; Turčija pa je posredovala in tako so se zopet med Srbi in Bolgari razkadili oblaki.

## Listek.

### Čuden gost.

„Pred dvajset leti bila sem še mlado dekle“ — tako je pripovedovala neka gospa svojim otrokom — „in stanovala sem z materjo in sestro zunaj mesta v nekem samotnem gradiču. Neki večer smo bili vsi povabljeni v mesto k neki prijateljski družini. Zадnji dan pa sem se jaz nekaj prehladila in morala sem ostati doma. Vsi so šli od doma, le dekla je ostala pri meni. Vsedla sem se proti večeru k peči, ker me je mrazilo in brala iz bukev. Ob kaki pol osmi uri pa naenkrat zazvoni zvonček pri vratih in čula sem, da je dekla hitela odpirat.“

„Kdo pa je zunaj?“ vprašam Ano.

„Moj majhni bratec mi je prišel povedat, da so mati doma nenadoma nevarno zboleli, in da želijo z menoj govoriti. A jaz sem mu rekla, da to ni nocoj mogoče, ker sva sami doma in ker ste tudi vi prehlajeni.“

„Ali tvoji starši stanujejo daleč od tukaj?“

„Dobre pol ure od gradu je moja rojstna hiša.“

„No, to ni tako daleč. Ako mati želé s teboj govoriti, le pojdi. Jutri zjutraj pa se zgodaj vrni, da boš doma, predno pridejo domači iz mesta. Nocoj sem lahko sama, ker grem kmalu v posteljo.“

Šla sem res kmalu počivat, a nisem mogla zaspati. Naveličam se postelje, prižgem luč in zopet vstanem. Proti polnoči začujem neki ropot, a se ne zmenim mnogo zanj, ker v našem starem gradu je bilo mnogo podgan, ki so imele po noči svoj vrišč. Ropot ta pa se je večkrat ponovil. Ménila sem, da morajo biti okna odprta. Zato vzamen svečo in grem gledat, če je v gradu vse v redu. Zčudim se, ko zagledam v sobi-jedilnici vrata priprta in skozi špranjo luč.

„Kako lahkomiselná je ta naša Ana! Kar pusti, da luč gori celo noč,“ rekla sem sama seboj. Nato primem za kljuko in odprem vrata. Skoro bi mi bila sveča padla iz rok, tako sem se prestrašila. Zdelo se mi je, da me mora mrtvoud zadeti. In kako tudi ne?

Pred menoj sedel je močan, širokopleč možak; moral je imeti kakih štirideset let. Pred seboj je imel slanino in pečenko, vse, kar nam je opoldne ostalo, in videlo se mu je, da mu prav prijetno diši. Bil je nevaren tat. Ko sem vstopila jaz v jedilnico, pogleda me za trenotek, potem urno vstane,



## Cerkev in šola.

### Kako svet plačuje duhovnike ?

(Iz govora preč. gosp. kanonika Kluna na novi maši v Ribnici dne 2. avgusta t. l.)

Dne 2. avgusta t. l. imela sta novi sv. maši v Ribnici sorodnika gg. France in Alojzij Češarek. Ob 10. uri imel je cerkveni govor ob tej priliki preč. kanonik g. K. Klun. V prekrasnem svojem govoru je pojasnjeval poslušalcem naslanjajoč se na naše sedanje javne razmere misel, kako svet dandanes plačuje duhovnike, kako dela vzlasti tudi s slovenskimi duhovniki. — Žal, da zaradi tesnega prostora ne moremo natisniti celega prelepega govora, pač pa se nam zdi potrebno objaviti vsaj oni del, ki vzlasti točno razpravlja to misel:

„Vsi poštene in dobri kristijani, h katerim smemo po pravici prištevati tudi prebivalce lepe ribniške doline, sicer časté in spoštujejo svoje duhovnike kot namestnike Jezusove. Ali kakor je bi'lo o času Jezusovem mnogo ljudi, ki so njemu in njegovemu uku nasprotovali, ga sovražili, opravljali in obrekovali ter ga naposled umorili, tako je tudi sedaj v raznih krajih brez števila nasprotnikov, katerim je mašništvo v spodtiko in znamenje, kateremu opore

kajo, in ki skrbé, da se uresničujejo besede Jezusove: Glejte, jaz Vas pošljem kakor jagnjeta med volkove. Prijemali Vas bodo in preganjali in boste sovraženi od vseh zavoljo mojega imena; iz shodnic Vas bodo pehali, iz mesta v mesto preganjali, pride celó čas, da bo vsak, ki Vas umori, menil Bogu prijetno delo storiti.

To se je godilo aposteljnomo in učencem Jezusovim, to se je godilo in se še godi njihovim naslednikom škofom in mašnikom po vseh deželah, kjer pridejo sovražniki sv. vere do moči in oblasti. Naša dežela je bila do zdaj te žalostne prikazni obvarovana; naše slovensko ljudstvo je bilo v svoji celoti od nekaj verno in duhovnikom iz srea udano. Ali sedaj so pričeli nekateri tudi pri nas med slovenskim ljudstvom rovati proti škofu in duhovnikom, da bi Tebi, verni narod slovenski, vzeli spoštovanje in zaupanje do njib, da bi napravili razdor in sovražstvo med vernim ljudstvom in njegovimi duhovniki, in da bi potem tolikanj laglje dosegli svoje sebične namene, ki pa narodu niso v srečo in korist, ampak v pogin in pogubljenje. Našim slovenskim duhovnikom se zdaj prav tako godi, kakor

se šegavo nasmeje in se mi odkrije. V tem trenutku dobila sem nekaj poguma in tudi jaz tujcu odzdravim.

„Upam, gospodičina, da mi ne boste zamerili, ker sem se predrznil kar meni nič tebi nič vlomiti v vašo jedilnico,“ prične se šaliti tujec z menoj.

„Nič hudega, nič hudega“ pravim, „le prav po domače si postrezite. Moja pričujočnost naj vas kar nič ne moti.“

„Korajžni ste pa,“ pravi tujec in se glasno zasmije, „to mi je zeló všeč.“

„Kaj menite, da imate samo možje pogum? — Toda jaz sem skoro pozabila, da ste gotovo tudi žejni. Kakor vidim, nimate nobene pijače.“

Nato grem v bližnjo omaro in vzamem iz nje dve steklenici.

„Ali imate raje vino ali žganje?“ vprašam tujca.

„Ljubše mi je žganje. Večkrat mi pride v delež nego vino in popreje ga je zadosti.“

Jaz sem mislila oditi.

„Prosim, gospodičina, da pri meni ostanete.“ norčuje se še vedno tujec, „saj veste, da je človeku samemu dolgčas. Pozneje vas bom še posebej potreboval. Rad bi si nekoliko vaš gradič ogledal od znotraj, posebno me mikajo vaše dragocenosti, zlatnine, posode itd. Ker pa je meni vse neznano po

gradu, želim, da me vi spremljate in mi vse to razkažete.“

„Ako to želite, vam bom rada postregla. Ravno sem hotela, da bi vam iz sosednje sobe še prinesla kupico posebno dobrega žganja. Ako imate kako skrb zaradi tega, greste lahko z menoj.“

„Jaz vam zaupam,“ pravi tujec, „le pojdite sami.“ „Toda — in tedaj me je divje pogledal — kosti ti razdrobim, ako se mi urno ne vrneš.“

Hotela sem vzbuditi pri njem zaupanje, da bi se mogla še pri kaki drugi priliki odstraniti, zato sem se takoj s kupico vrnila.

„Kedo mi je porok, da niste v žganje strupa namešali?“ rekel je tat, ko je vzel kozarec v roko in poželjivo pregledoval pijačo v njem. „Bolje skoro, da tega ne pijem. — Toda saj se lahko prepričamo. Pokusite najprej vi sami to božjo kapljico. Ha! ha!“

„Pokusim lahko, a bodite prepričani, strupa ni v pijači nobenega. Takih namenov pač ne smete meni podtikati.“

Tujec se je zopet vsedel in pričel vnovič jesti in piti. Jaz pa sem premišljevala, kako bi se bilo mogoče rešiti. Spomnila sem se, da imamo v veliki sobi nabasan revolver, iz katerega smo večkrat streljali za kratek čas. To orožje sem znala prav dobro sukati. Toda, kako priti do orožja? to je bilo

nekdaj en. Pavla. Priscrno je ljubil svoj rod in svoje rojake Surovce; noč in dan se je trudil za nje in napravil njih presnel veliko brskosti in nevarnosti po suhem in po morju. Kamor-koli je prišel, nabiral je čuvrve za svoje resne rojake v Jeruzalemu in na Judinskem, in bešel je celo sam preklet biti in ločen od Kristusca, da bi le svoje brate, svoje rojake po mesu rešil in za Kristusa pridobil. V plačilo za vse to se ga je spogost judovski rojaki strahovito priganjali, se ga iz shodaie in tempeljna metali, ljudstvo proti njemu izstalo, ga po krivem točili in mu celo po življenju stragali, da so ga morali celo judovski rojaki varovati in braniti pred njimi.

Bavno tako, pravim, se sedaj godi slovenskim duhovnikom; nekđaj so nas samo brezverni nemški liberalci črtali in napadali ter se nas ogibali, kakor da bi bili garjeti ali kužni; ndaj nas naši domačini pehajo iz svojih shodaie, iz svojih družb in društev, kjer nam tako očitno kažejo svoje sovraštvo, da ni mogoče med njimi ostati. Nekđaj so nas vsnaji nasprotniki psovali z ultramontanec, češ, da za svojo državo ne maramo, marveč se čez hribe obračamo tje v Rim k namestniku Jerusovemu; sedaj nam naši domači rojaki v javnih listih oponašajo, da za slovensko domovino ne maramo, da smo brezdomovinci! Dragi rojaki! Med Vami smo rojeni kot praprosti kmetki otroci, med Vami živé naši starši,

naši bratje, naše sestre, naši sorodovinci; med Vas zahajemo, kadar-koli nam naše dolžnosti dopuščajo; med Vami najraje bitamo, med Vami se najredneje čutimo; med Vami delamo; za Vas se trudimo ne samo v cerkvi, ampak tudi zunaj nje; za Vas se irtrujemo, in naša največja sreča je, če moremo Vam pomagati po svojih slabih močéh in kaj pripomoči, da si laglje služite svoj vsakdanji krub; in vendar se nam drznejo očitati, da smo brezdomovinci! Premili narod slovenski! Kako dobro bi bilo za Te oskrbljeno, če bi bili drugi Tvoji stanoviti taki brezdomovinci, kakoršni so Tvoji duhovniki! Kje bi Ti te bil in kakšna osoda bi Te bila doletela, če bi Te Tvoja duhovščina ne bila rešila in varovala! Vse se je bilo potujilo, gospóda je v tujem jeziku obževala in se domače besede sramovala, češ, slovenski jezik je samo za hlapce in dekile; samo duhovniki so obranili in varovali mihi materini jezik, oni so ljudstvu s priitnice v slovenskem jeziku oznarovali svete reence, oni so v prostih urah Vale otroke zbirali okolu sebe, ne samo zato, da so jih učili Boga se bati in cesarju pokornim biti, ampak tudi svoj narod ljubiti in svoj jezik likati. In v zahvalo za vse to nas zdaj pitajo brezdomovince!

Dragi poslušalci! Beven je naš narod in nima tako bogatih sredstev, kakor veliki narodi, da bi se mogel iz lastnih moči likati in povzdigovati na č-

sedaj valno vprašanje. — Da bi s svojim močsnjem pri roparju ne vzbudila katerega suma, jela sem topet goroviti z njim.

„Kako pa ste prišli v gradit?“ vprašam tujea.

Moč je imel ravno polna usta, zato mi je z roko pokazal na okno. Sedaj sem šč-le opazila, da je dekla pustila okno odprto.

„Prav slučajno,“ pravi tujea, „šel sem memo vašega gradu in slišal sem vašin pogovor z dekle. Zvedel sem iz pogovora, da bote sami doma čez noč, domači da so v mestu, dekla pa da je šla k bolni materi. Mislil sem si, to pa ne bo slabo za me in sicer ne bo nobenih škodstij, ker to sem vedel, da se meni ne bodejte mogli ubraniti. V drugo pa pazite, kaj bodejte pri odprtem oknu goroviti in nikar s svojim nepremišljenim gorovjenjem ne vabite sami tatov v hišo.

„No, nasitil in napiil sem se sedaj dovolj, sedaj pa treba na delo. Kuhinja vaša je prav dobra, gotovo bode lepa tudi posoda, kamor pokladate tako okusne jedi.“

„Nič se me ne bojte, gospodščina, nič hudega vam ne bom storil. Le nekaj vam nepotrebnih reči bom seboj vzal. Zlato in srebro seveda mi bo najljubše.“

„Če hočete takih stvari, pojdiva v veliko dvo-

rano tam bo že kaj dobiti.“ — Kmalu sva v veliki sobani in jaz mu odprem predale, kjer smo imeli spravljene svoje dragocenosti; odpiral je predal za predalom in izbiral dragocene stvari od manj vrednih. Jaz pa sem na vider brezskrbno hodila po sobi gor in dol in premišljevala, kako bi skrivaj prišla do revolverja, ki je bil na drugem koncu sobane pod ogledalom. Ko je ravno tat odpiral nov predalček, tedaj tudi jaz posežem urno po revolverju. Tat ni ničesar opazil. Urno se obrnem in napnem orožje ter je namerim na roparja. Tresla sem se v tem trenutku, kakor šiba na vodi. Nekaj trenutkov in bila sem topet bolj mirna.

V tem pa se obrne ropar proti meni in zapazi revolver na-se namerjen. „Bodite mirni!“ zakričim nad njim „le en sam korak in takoj ste mrtvi!“

„Oj hudeča,“ zamrmra ropar jezno, „zakaj nisem te goske privezal k mizi za nogo.“

„Po istem potu, po katerem ste prišli, bote topet odšli. Pustite vse reči pri miru, kakor ste jih našli. Ako se le trenotek ustavljate, precej je po vas“, govorim jaz z močnim glasom.

„Da se bote pa prepričali, kako dobro znam meriti, poglejte, kako bom zadela vreče, kamor ste spravljali vkradene reči.“ In v tem trenutku sprotim in zadenem s krogeljo ravno ob rob vreče.



dalje višjo stopinjo človeške omike, če pa vendar v tem oziru ni najsadnji med narodi, zahvaliti se ima v prvi vrsti svojim duhovnikom. Marsikateri izmed njih, ki sedaj zaničljivo gledajo na duhovniški stan, in nas z brezdomovinci psujejo, bi morda doma na kmetih kot priprost kmetovalec s svojimi konjiči ali voli obdeloval zemljo, če ne bi bili gg. duhovniki zapazili njegove nadarjenosti in starišem prigovarjali, da naj ga v šolo pošljejo; marsikateri bi si morda kot hlapec v potu svojega obraza svoj kruh služil, ali pa celó kot pastir vaško živino pasel, če se domači gospod ubozega dečka ne bi bili usmilili in ga s pomočjo dobrih in milosrdnih ljudi na svoje stroške v šolo poslali. In glejte naše dobrodelne naprave, sirotišnice, ubožnice, hiralnice in bolnišnice. Kdo jih je napravil, kdo je večino potrebnih denarjev daroval? Večidel duhovniki. Kdo je za največje sirote med sirotami, za milovanja vredne gluhoneme zapustil toliko denarja, da znaša sedaj že čez 200.000 glđ. in da bomo skoro v stanu napraviti lastno gluhonemico? Ali mar ne prečastiti gospod ribniški dekan Holzapfel? In sošestje ustanove za slovenske dijake, pregledajte njih ustanovitelje in ušli boste, da najlepše in najkoristnejše ustanove v prvi vrsti prinajajo od duhovnikov, ki so sodili, da svojih prihrankov ne morejo bolje obrniti, kakor da jih obrnejo v omiko in korist mitega slovenskega naroda. Marsikateri dijak po dovršenih latinskih šolah

„Tako,“ pravim, „se bode zgodilo tudi z vami, ako se le ganete proti moji volji.“

Ker je bil ropar brez orožja, precej je izgubil vso srčnost. Takoj se obrne in s strahom gre pred menoj. V jedilnici stopi na okno in hitro izgine v temni noči. Jaz pa za njim dvakrat vstrelim v gluho noč, deloma da tatu vstrašim, vzlasti pa da sosede pokličem. — Kmalu nekdo potrka na vrata.

„Kedo je?“ vprašam.

„Žandarmi! — Kaj imate v hiši, da streljate?“

Kmalu sta na sledu za tatom. Še tisti večer sta ga dobila. Prisodili so staremu tatu pri obsodbi pet let težke ječe.

Za-me pa je bila ta skušnja silno nevarna. Sama nisem vedela, odkod da sem dobila toliko srčnosti in močij. Od tedaj ga ni večera, da bi se ne priporočala varstvu angelja varha. Nezavestno so me našli drugo jutro domačini, ko so se vrnili iz mesta, tako me je strah premagal in tednov je bilo potreba, da sem zopet popolno ozdravela. V živem spominu pa mi je vedno ta strašna noč in pa ta čuden, nenavaden gost.

zaradi ubožnosti ne bi mogel obiskovati visokih šol na Dunaju, če ne bi bilo tam 36 lepih ustanov, s katerimi morejo slovenski mladeniči svoje študije nadaljevati in dovršiti, da si morejo potem kot uradniki, ali profesorji, ali odvetniki, ali zdravniki svoj kruh služiti. In kdo jih je ustanovil? Duhovnik Kusffel! Ko pa pridejo dotičniki nazaj v svojo domovino, se nekateri izmed njih morda več ne spominjajo, da so duhovski krub jedli, da so z duhovsko podporo in s pomočjo dospeli do boljše osode, kakor je odmerjena marsikateremu boljšemu in vrednejšemu od njih ter prejete dobrote vračajo z opravljanjem in zaničevanjem duhovnikov, psujoč jih brezdomovince!

Predragi rojaki! Poglejmo še na drugo stran. Ko je šlo za pridobitev narodnih pravic, kdo je ljudstvo budil, kdo v prvi vrsti spoznal potrebe slovenskega naroda? Ali mar gospodje uradniki? Ali dohtarji? Ali graščaki? Pač so bile nekatere bele vrane med njimi; v prvi vrsti pa so vas likali vaši duhovniki. Vaši duhovniki so vas vodili na volišča, oni so stali in še zdaj stojé na braniku narodnih pravic, in se od ondot ne dajo premakniti ali pregnati od nobene sile. Ko so vsled hudega pritiska ali vsled hlepnosti po boljših službah z nasprotniki potegnili tudi možje, ki so hoteli biti prijatelji narodu, so vam zvesti ostali duhovniki in se niso dali omajati ni z žuganjem, ni s prilizovanjem. In dobro si zapomnite! Če pridejo zopet časi hudih poskušenj in narodnega trpljenja, ki naj jih Bog milostljivo odvrne, boste videli enako prikazen; pogumnejši posvetni gospodje se bodo umaknili s pozorišča in se vzdržavali vsega javnega življenja, da bi se komu ne zamerili ali svojih služb ne izgubili, bolj plašljivi pa bodo z nasprotniki potegnili proti svojemu lastnemu narodu in ga njim izdali. Gotovo zvesti pa vam bodo ostali vaši brezdomovinci, vaši duhovniki; oni vas bodo spremljevali na volišča, oni se bodo za vas potegovali ter vnovič rešili vas in vaš narod. V sreči je kaj lahko ponašati ali babati se s prijateljstvom do ljudstva; pravo prijateljstvo se kaže v nesreči, in slovenski duhovniki so še v vsaki nesreči pokazali in bodo pokazali tudi v prihodnje, da so najboljši in najzanesljivejši prijatelji naroda slovenskega!

Ko je moral kralj David bežati pred svojim puntarskim sinom Absalomom, ga je najhuje pekla nehvaležnost njegovega nekdanjega prijatelja Arhifela, ki je bil prestopil k Absalonu, in britko je tožil: „Ko bi me bil preklinjal moj sovražnik, bi prenašal; in ko bi bil on, ki me sovraži, veliko zoper mene govoril, bi se bil kje skrtil pred njim. Ti pa, človek, z menoj ene misli, moj vodnik in moj znanec, ki si z menoj sladke ječi živil in sva

...Kaj je nova? ...

...Prekratki ...

...Prekratki ...

...Prekratki ...

### Kaj je nova po Slovenskem?

...1. ...

...2. ...

...3. ...

...4. ...

...5. ...

...6. ...



Upamo, da to ne more in da tudi ne bude obveljalo.

Dne 8. t. m. smo imeli pri nas birmovanje. Idrijsko mesto je ob tej priliki pokazalo svojo vdanost in ljubezen do prevzvišenega gosp. knezoškofa. Tri večere, ko so prevzvišeni bivali med nami, je bilo mesto krasno razsvetljeno in tuji gospodje so rekli, da je le redko videti tako lepo razsvetljavo. Slovesen je bil vsprejem knezoškofa. Za vse to si je pridobil velike zasluge naš mestni odbor z g. županom Didičem in preč. mestna duhovščina, ki so s pomočjo vrlih in vnetih Idrijanov vse tako lepo vredili za to slovesno priliko. — Kakor je živo naše srebro, ki se nahaja po naših rudokopih, tako živa je naša katoliška vera, tako živa naša ljubezen do Vas, prevzvišeni knezoškof! Tako je pozdravil g. župan višjega pastirja in s tem prelepo izrazil čutila vrlih Idrijčanov ob tej slovesni priliki.

**Iz Vojnika pri Celji.** Povodom zadnjih volitev poslanca v državni zbor je neki tržan baje rekel, da boče on pri volitvi glasoval celó za hudiča, če bi tisti hudič le Nemeč bil. No, še tega se mož torej boji, da bi tudi med vragovi bil narodnostni razloček. Za hudiča, ki bi govoril madžarski ali taljanski ali francoski, ali slovenski, za takšnega strijca bi dobri Vojničani ne marali, pač pa bi vstregel peklensčaku jedino le v tem jedinem slučaju, ako bi ta prebivalec peklenskega brezdnja bil — Nemeč! Kaj li bo sicer dobra dušica rekla danes, ko je vrla občina Škofljaves po poti pravične pritožbe dobila iz Gradeca pravico, da v krajnoškolski svet v Vojniku pošlje pet zastopnikov, a ne več, kakor po „liberalnej“ pravici dozda, samo tri. S tem so pa pridni kmetje-pritoževalci ob enem gledé vsiljevanja nemškega „šulferajna“ odvzeli „Nemcem“ zvonec v krajnoškolskem совету v Vojniku.

**Štajarsko.** Svetli cesar je v Celji bivajoč razdelil podpore za 2000 gld., in sicer: vbožnim učencem v obrtnijski šoli gld. 200; šoli katoliškega gospejskega društva 100 gld., za sobo-ogrevalnico 100 gld., za vbožce v mestu 500 gld., potem za občine Skomarje, Dramlje, Kalovje, Sv. Rupert, koder je klestila toča, za vse skupaj 500 gld., za ostale po okraji celjskem vsled toče poškodovane okolice pa skupni znesek 600 gld. — V Ljutomeru so po-sili-Nemci nedavno ustanovili podružnico slovenskemu kmetu sovražnega društva „Südmark“, sedaj pa snujejo celó dve po-

družnici s „fajmaurarskim“ duhom navdanega nemškega „Šulferajna“; v jedno podružnico zbirajo se ženske, a v drugo moški. Da domoljubi slovenski noveji vojski nasproti ne bodo rok držali križem, razumeva se pač samo ob sebi. Ali njihovo rodoljubno delo bo tem težavnjše, kolikor hujše nesrečonosni „naprednjaki“ ali „liberalci“ slovenski iz bele Ljubljane seme prepira po svojih ne ravno vljudno pisanih časnikih trosijo tudi po našej deželi. Tako so „liberalci“ slovenski dobrodošli pomočniki „liberalcem“ nemškim. Saj „če se prepirata dva, tretji dobiček ima“. Pač je že marsikatero domoljubno srce razodelo željo, rekši, tega ne smemo trpeti, da bi se prepir vnel med Slovenci na Štajarskem. Dobro! Toda od Brežice pa do Gornjigrada morate prej postaviti duševni kordon zoper slovenski „liberalizem“, da ne bode mogel „naprej“ siliti, a na kolodvoru pri Zidanimostu pripravite razkuževalnico zoper časniško „liberalno“ kugo, kakor se to pripravlja zoper kolero in druge kužne bolezni telesne. — Štajarska „Kmetijska družba“ obstoji že 75 let. Sedaj se jej bliža smrt. Po novem letu namreč bo se vršil občni zbor v Gradeu. Pri istem bodo stavili predlog: naj se „Družba“ prostovoljno razdruži in kakor takšna preneha. Ni dvombe, da bo predlog obveljal. To pa zavoljo tega, ker boče deželni zbor sklenil postavo, vsled katere bo se namesto dosedanje „Družbe“ ustanovil takozvani „Deželnozemeljiščni svet“, kakor ga imajo na Češkem. Ustanovo Nemci imenujejo z latinsko-nemškim izrazom „Landes-Agrárrath“ ali „Landes-Cultúrrath“ in ona ima isti namen, kakor „Kmetijska družba“. Novi „Zemeljiščni svet“ bode torej naprava v skrbi dežele, a sedanja „Družba“ je bolj zasebno društvo in „dežela“ ga je samo podpirala, to pa zdatno. Sploh se lahko reče, da med staro in novo družbo ni bistvenega razločka. Ime je pač drugo. — Po naših gorica h smo v minolem letu 1890 imeli 34 056 hektarjev vinogradov, med njimi po 5441 hektarjih gospodarji trtna ušica. Lani se je naprešalo vina za 476.000 hektolitrov. — Na sejmu v Vojniku in v Slovenjibistrici so zasledili bolno govedo. Sedaj živina boleha v parkljih in v gobcu po okrajih: Brežice, Celje, Maribor, Slovenjigradeč, Lipnica, Lonč, Gradeč. Dokler se prepoved ne prekliče, ne sme se na se je m priganjati: govedo, ovce, koze, svinje. Tako je dne 6. sept. odredilo c. kr. namestništvo v Gradeu.

## Razne novice.

(Prečast. gosp. Janex Rozman), mestni župnik in knezošk. duhovni svetovalec pri sv. Jakobu v Ljubljani, praznoval je 14. t. m. tridesetletnico svc-

jega blagonosnega delovanja v ljubljanskem mestu. Ob tej priliki so ga na vse zgodaj veselo iznenadili nekateri njegovi čestilci s prošnjo, naj jim dovoli,

da mu strežejo pri sv. maši ob 1/2.6. uri; preprosil so ga tudi, da je namesto tihe daroval slovesno sv. mašo, pri kateri je bilo mnogo pobožnega ljudstva. Po sv. maši se je gosp. župnik ginjenim srcem zahvalil za izražena mu voščila, katerim se pridružimo i mi, kliče iz sra: Na mnoga leta!

(Deželni odbor) je dovolil v seji dne 4. septembra t. l. po zadnji povodnji poškodovanim v občinah Kranjska Gora, Rateče in Bela Peč 3000 gl. Denar bo razdelilo c. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici v sporazumljenju z župani in župniki. Razun tega je deželni odbor v imenovane občine poslal tudi 45 metričnih centov moke za poškodovane, ter dovolil, da so se prisiljeneci posameznikom dali na razpolago v srho poprav poškodovanih poslopj.

(Javni shod.) katerega je priredilo 8. sept. popoldne v Žužemberku „Kat. pol. društvo“, je obiskalo nad 280 volilcev iz žužemberškega in trebanjskega sodniškega okraja. Prostorni hodnik v župnijskem dvorcu je bil poln poslušalcev. Shod so počastili veleč. gosp. dekan iz Trebnjega, sedem gg. duhovnikov iz okolice, g. župan žužemberski, trgovec g. Jakob Dereani itd. Točno ob 3. uri je društveni predsednik preč. gosp. kanonik Klun otvoril zborovanje s primernim nagovorom, nato je deželni poslanec g. Ignacij Žitnik poročal o delovanju deželnega zbora kranjskega, državni poslanec g. Fran Povše pa o delovanju državnega zbora. Poslušalci so živahno odobrvali posamezne točke obeh poročil in pokazali veliko zanimanje za delovanje postavodajnih zborov. Pri posameznih navsvetih se je oglasilo več volilcev z raznimi prošnjami. G. dr. V. Gregorič je govoril o koristi in potrebi krščanskih listov. Tudi ta govor je bil z odobravanjem sprejet. V imenu volilcev je veleč. g. župnik M. Tavčar zahvalil odbor „Katol. polit. društva“, da je napravil ta shod, izrazil željo, naj bi poslanca tudi v prihodnje po svojih močeh s podporo drugih somišljenikov delovala v prid svojih volilcev ter njima izreče popolno zaupanje, čemur vsi zborovalci z glasnim odobravanjem pritrdijo. Nato predsednik po 6. uri sklene zborovanje s trikratnim „živio“-klicem na sv. očeta in presvetlega cesarja. Zborovalci so bili zelo zadovoljni s shodom. Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu.

(Premovanje konj v Lukovici) je bilo dne 5. t. m. Premije so dobili za kobile z žrebati: Franc Majdič z Vira 35 gl., Anton Jereb s Kratine in Miha Merzlikar iz Kosez po 20 gl., Val. Gradišek iz Trzina, Matej Jerman iz Dobrave in Janez Kvas iz Zaloga po 15 gl., Josip Stern iz Zaloga, Janez Lap iz Žej in Fr. Cepuder iz Prapreč srebrne svetinje. Za dve- in triletne kobile: Janez Lap iz Žej 15 gl. Za eno- in dve-

letne žrebice: Franc Grad iz Beričevega in Martin Vevar iz Lukovice po 10 gl., Anton Andrejka iz Dolenjega in Gašpar Kotnik iz Prevoj srebrni svetinji.

(Premovanje konj na Vrhniki) je bilo dne 7. t. m. Pripeljali so 15 kobil z žrebati, 4 mlade breje kobile in 12 jedno- in dveletnih žrebic. Premije so dobili za kobile z žrebati: Anton Rotar s Podsmreke 35 gl., Jakob Dolenc z Iga 20 gl., Fr. Oven s Podsmreke 20 gl., Fr. Novak in Fr. Mrak s Plešivice in Jernej Jeraj s Sinje Gorice po 15 gl., Mat. Zidan iz Zadvora in Fr. Gregurka s Sinje Gorice srebrni svetinji. Za mlade kobile: P. Kušar s Sinje Gorice 20 gl., Mat. Bemšgar z Brezovca in Fr. Gregurka s Sinje Gorice srebrni svetinji. Za jedno- in dveletne žrebice: M. Smuk iz Bevk in Avg. Pirnat iz Verda po 10 gl., Gabrijel Jelovšek z Vrhnike, Jak. Žitko iz Verda, M. Novak iz Razorov in J. Jeraj iz Blatne Brezovice srebrne svetinje.

(Premovanje konj v Ribnici) je bilo dne 9. t. m. Konjerejci so priguvali 21 kobil z žrebati, 10 mladih brejih kobil in 13 žrebic. Premije so dobili za kobile z žrebati: Janez Grebenec iz Lestikov 35 gl., Bernard Kovačič iz Sodrašice 20 gl., Jos. Krese iz Kočevja, Ignacij Merhar iz Prigorice in Jos. Klinc iz Ribnice po 15 gl., dr. Rudež iz Ribnice in Jos. Kreiner iz Kočevja srebrni svetinji. Za mlade kobile: Jos. Merhar iz Dolenje Vasi 25 gl., Anton Zužek iz Jakičevega 20 gl., Jurij Lesar iz Krobač 15 gl., Anton Šilec iz Brež in Janez Marolt iz Dol. Poljan srebrni svetinji. Za žrebice: Janez Brence od Sv. Gregorja in Jan. Lavrič iz Loškega Potota po 10 gl., Jurij Mihčič iz Kovlerjev, Rud. Merhar iz Prigorice in M. Perc iz Kovlerjev srebrne svetinje.

(Nesreča.) Dne 8. t. m. je bilo cerkveno blagolovljenje ali „žegnanje“ v Zgor. Tubinju. Kakor je sploh navada, so tudi tu streljali s topiči. Po nepredvidnosti se je užgalo smodnika okolu 1 kilogram; eden streljatev je težko, dva sta lahko ranjena. Streljanje s topiči je sicer prav lepa šega, ali kmetiški mladeniči so grozno nepredvidni in drzni.

(Nesreča.) Na Otljici so imeli zadnjo nedeljo „šagro“, cerkveno žegnanje. Kadar je vrame ugodno, gre več ljudi tudi iz vipavske doline na visoki Kolk. Nazaj gredé bila sta dva moža posebno nesrečna. Eden je spodrsnil in se ob pečevju težko poškodoval na glavi, drugi doma iz Škrilj padel je tako nesrečno, da si je prebil čepinjo in obležal v skalovju mrtev.

(Požar.) Nesrečno leto je za naše gorjane. Trikrat so že imeli od Velike noči tem požar. V nedeljo se je hitroma napravila nevihta in ob 2. uri



popoldne trešči na vrh strehe posestnika Lahajnerja na Kolku št. 9. Hitro je vsa streha v ognju. K sreči je bila že vsa živina zupaj na paši in ljudje vračajo se od božje službe iz Goriške Otljice so pomagali rešiti nekaj hišne oprave in obleke. Nad 300 stotov sena je zgorelo. Nesreča je tolikanj večja, ker pogorelec ni bil zavarovan, ker je hiša na samoti in obdana z visokim drevjem, mislil je gospodar, da ni nevarnosti.

(Pri Sv. Juriju blizu Celja) ustanovili so tri-razredno šolo deklško. Imenovane so gospodičine: Orač za nadučiteljico, Böhm za učiteljico, Jelovšek za podučiteljico.

(V Pristavi pri Dobrni) so v gozdu, Dobnik imenovanem, našli prevžitnikarja Arlič-Topolška z Zavrha na pol mrtvega. Belchavi siromak je pripravljaval drva, ne da bi pri sebi imel katerega tovariša. Z delom se je vtudil za smrt.

(Z Dobrne) se nam piše, da sta gospoda dekan Gajšek in graščak Frohner za toplo hrano učencem po zimi odločila ves denar, ki sta ga bila dobila v ime plačila za prenočevanje vojakov ob času vojaških vaj okoli Celja.

(V Braslovcah) je pri strelbi ponesrečil mladenič France Punear; topič mu je na roki-levici odtrgal palec in kazalec, a po licu ga je za oči nevarno obžgal.

(Na Tirolskem) v občini Kollmann je koncem avgusta povodenj podrla 17 hiš, ki so vredne 59.200 gl., na polji in travnikih je škode za 34.610 gl., poškodovano je 53 gospodarjev, ob življenje je prišlo 39 oseb, občina ima pri cestah škode za 50.000 gl.

(Pisma piši spodobno!) Kovač Kapaun v Mariboru pa njegova sestra Julijana sta deželnemu nadsodišču v Gradec odposlala pismo, v katerem sta rabila razžaljive besede zoper nekega odvetnika ali advokata. Zavoljo nevljudnosti je sedaj okrajno sodišče obsodilo kovača v zapor za 14 dni in dvakrat post, sestro pa v osemdnevni zapor. Nauk: Govori in piši vsakokrat prijazno ali vsaj spodobno!

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 8 gld. 70 kr. rž 7 gld. 60 kr., kuzuza 6 gl. 45 kr., ječmen 5 gl. 30 kr., oves 2 gl. 80 kr., proso 7 gl. — kr. hajdina 5 gl. 90 kr., krompir 1 gld. 70 kr., vse po

hektolitru; kilo riže 38 kr., sljiv 33 kr., luka ali čebule 5 kr., kumina 32 kr., masla 1 gld., maсти 64 kr., slanina (špeha) sveže 56 kr., povojene 70 kr., putra 1 gl., govedine 57 kr., teletine 60 kr., mlade svinjetine 56 kr.; jajce 2 kr.; liter prosenega pšena 13 kr., mleka svežega 10 kr., posnetega 8 kr.; kilo

Dopisnica vrednikova: Mnoge gg. dopisnike zahvaljamo za poslane dopise in prosimo potrpljenja do prihodnjiv.

## Tržne cene v Ljubljani

dne 12. septembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	77	Špeh povojen, kgr.	—	64
Bež, "	7	80	Surovo maslo, "	—	72
Ječmen, "	4	08	Jajce, jedno, "	—	2
Oves, "	2	92	Mleko, liter, "	—	8
Ajda, "	4	71	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso, "	4	77	Teleče, "	—	58
Koruzza, "	5	40	Svinjsko, "	—	56
Krompir, "	2	67	Koštrunovo, "	—	40
Leča, "	10	—	Pišanec, "	—	35
Grah, "	10	—	Golob, "	—	16
Fižol, "	9	—	Seno, 100 kgr.	1	78
Maslo, kgr.	—	84	Slama, "	2	12
Mast, "	—	66	Drva trda, 4 ntr.	7	—
Špeh svež, "	—	58	" mehka, " "	4	40

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 1. oktobra.

### Loterijske srečke.

Dunaj	4. septembra:	4,	20,	15,	62,	42.
Gradec	13. septembra:	13,	43,	47,	60,	84.
Linc	13. septembra:	72,	76,	33,	5,	17.
Trst	12. septembra:	46,	11,	82,	14,	85.

## Tinktura za želodec,



(60-21) (60-53)

katero iz kineske rabarbare, kerhlikovcovega lubja in svežih pomerančnih olupkov prireja G. PICCOLI, lekar „pri angelju“ v Ljubljani, je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Razposilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja gl. 1-36, z 55 steklen., 5 kg teže, velja gl. 5-26. Poštnino plača naročnik.

## Naznanilo.

(1358) 5-4

### Šolske sestre v Repnjah

na Gorenjskem

sprejemajo do 1. oktobra gojenke pod zmernimi pogoji.  
Gojenke se morejo učiti tudi igrati na glasoviru.

Uradne  
in trgovske

KOVERTE

s črno prporočila

KAT. TISKARNA

v Ljubljani.

## Priporočilo!

Podpisani se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje **duhovniških sukenj, talarjev, burnusov** itd.

Tudi imam vedno najboljše inozemsko sukno, tosking, lasting itd. v zalogi ter zagotavljam točno in solidno delo, po mogoče nizkih cenah. Spoštovanjem

F. Casermann,

4 Šelenburgove ulice 4  
Ljubljana.

(6-4) Št. 161.

(14) (3)

Najnižje cene.

Preobleke Popravila.

L. Mikusch,  
tovarna dehtkov,  
Ljubljana, Mostni trg 15.

izdelovanje  
Skrbno

Največji izbor.

## Simon Dolinar,

izdelovatelj harmonik in harmonijev  
v Škofji Loki, (4-5)

priporoča v nakup več svojeručno izgotovljenih

**harmonijev**

z jeklenimi jezički in prav močnim glasom. —  
Tudi **ročne harmonike** s tremi in štirimi  
vrstami se dobivajo pri meni po najnižji ceni.

## 500 goldinarjev

se zagotavlja vsakemu boleajočemu na plućih, komur ne pomaga **svetovnoznani maltozni izdelek**. — Kašelj, hripavost, naduha, plučni in sapniški katar, izmečki itd. prenehajo že v malo dneh. Na stotine jih je to zdravilo rabilo že z uspehom. **Maltoza** ni tajno sredstvo, napravljena je z vplivom slaja in koruze. Spričevala najvišjih avtoritet se lahko ogledajo. — 3 steklenice z zabojem gl. 3 —, 6 steklenic gl. 5 —, 12 steklenic gl. 9 —.

Albert Zenkner,

izumitelj maltoznih preparatov v Berlinu

(4)

## Pečarja Uran in Večaj

priporočata svoje trdno in lepo narejene peči in druge glinaste izdelke po najnižji ceni. Blago se dobiva v Ljubljani Gradišče, Igriške ulice št. 8. (8-7)

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazci zastoj. (20-11)

Rebi za na glavo, svilnati in volneni, v najrazličnejših bojah, platno, kotonina, hlačevina, volneno blago (11)

lepo, močno, dvojne širokosti, meter po 50 kr. in više.

Fr. Petrič,

trgovina z manufakturnim in kramarskim blagom v Ljubljani, Špitalske ulice 6

Domača trrdka!  
Polog Lingarjevih ulic.

Najnižje cene!  
Čenki in vzorci franko!

priporoča svojo največjo zalogo in najraznovrstnejšo izbero modnega in kramarskega blaga, sukna za moške in ženske obleke.



Ravnokar je izšla molitvena knjiga

## 'Marija sedem žalosti'

posebno priporočena po visokočast. knezoškofjskem ordinarijatu.

Cena knjigi: (1)

vezani v platno	gld. —	90
„ „ usnje, z marmorirano obrezo	„	1' —
„ „ usnje, z zlato obrezo	„	1'10
„ „ usnje, z zlato obrezo in pozlačena	„	1'20
„ „ črni šagren, z rudačo obrezo	„	1'20
„ „ rujav šagren, z zlato obrezo	„	1'30

Naprodaj pri **Janezu Bonaču**, knjigo vezu v Ljubljani. — Dobiva se tudi v „**Katol. Bukvarni**“ v Ljubljani (0-2)

## Kwizdov

izklj. priv.

### restitucijski fluid, voda za umivanje konj.



Vže 30 let z najboljšim vspehom v mnogih dvornih hlevih, v večjih civilnih in vojaških hlevih v rabi za okrepčanje pred in ojačenje po velikih naporih, pri izpahnenji, otrpnosti kit itd., naredi konja zmožnega za izredno težke vožnje in tek.

Cena steklenic gld. 1.40.

Pravi z gornjo varstveno znamko se dobi v vseh lekarnah in drožerijah v Avstriji in na Ogerskem.

Vsak dan pošilja po pošti glavna zaloga:

**Franco Iv. Kwizda,**

c. in kr. avstrijski in kr. rum. dvorni zalagatelj, okrožni lekarnar, Korneuburg b. Wien. (10-8)

## Kwizdov fluid proti protinu

bolečine olajšujoče domače sredstvo.

☞ Cena steklenici 1 gold. ☞

Kwizdove alveolar-zobne kapljice 1 stekl. 50 kr.  
Kwizdov lasni cvet. 1 st. 50 kr.  
Kwizdov obliž za kurja očesa. Skatljica po 35, 70 kr.  
Kwizdovo francosko žganje. Stekl. 85 kr.  
Kwizdova alveolar-ustna voda, stekl. 40 kr.

Kwizdova tinktura za kurja očesa in bradovice. 1 steklenica 35 kr.  
Kwizdov trpotčev sok, stekl. 35 kr.  
Kwizdova alveolar-zobna pasta, skatljica 70 kr.  
Kwizdova čebulna pomada, lonček 80 kr.

Pravo le z zraven stoječo varstveno znamko se dobiva po vseh lekarnah v Avstro-Ogerskeji.

Vsak dan razpošilja po pošti glavna zaloga:

Okrožna lekarna Korneuburg b. Wien  
**Franco Iv. Kwizda.** (10-8)

## Jos. Cotman,

pleskar, lakirar in napisni slikar, (7-1)

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 17

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi v lično izvršitev vseh v njegovo stroko spadajočih del posebej se priporoča gg. obrtnikom (rokodelcem) v izvršitev imenskih in raznih napisov. Delo solidno, trajno in cene nizke.

Barthel-ov izvirni (16-14)

## carbolineum

najboljši, najcenejši lesni namaz.

Njegove kakovosti nobeno drugo sredstvo ne prekesi.

5 klg. poštni zavitek gld. 1'50., 100 klg. gld. 16'— loko Dunaj.

## Semensko lužilo,

varstvo zoper pšenični palež.

1 zavitek na 100 litrov 15 kr. — Če se več vzame, ceneje.

## Mast za ohranitev usnja

naredi usnje močno in trajno, varuje pred močo in mrazom.

C. kr. patentovana

## mast za kopita

obvaruje kopita raznih boleznij.

1 klg. ploščinska pušice 80 kr., 5 klg. poštni zavitek gld. 2'50, 100 klg. gld. 40'— loko Dunaj.

**MIHAEL BARTHEL & Co.**

Dunaj, X., Keplergasse 20.

(Ustanovljeno 1781.) (11)

Zalogo imata

brata Eberl-a v Ljubljani.

☛ Dopisuje se slovenski. ☚

## Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

## A. PAICHEL,

(1363-3) zobozdravnik

pri Hradskega mostu I. nadstr.

## Preselitev trgovine.

(52-6)

# Štefana Nagy-ja

trgovina z železjem, ro-  
kodelskim, hišnim in ku-  
hinjskem orodjem

je od dné 1. julija t. l. nadalje

na Valvazorjevem trgu št. 5

(prej France Trček)

v poslopij okrajnega glavarstva.

## Andrej Zlobec,

posestnik in trgovec v Krajni vasi št. 23

priporoča

### brinje za kuhanje žganja.

Kdor želi brinje kupiti in zvedeti ceno, piše naj And r  
Zlobcu, v Krajni cesti št. 23 p. Detovlje na Krasu. (2-2)

## Naznanilo.

Slavn. p. n. občinstvu naznanjam, da lastnoročno iz-  
delujem vsa v

## čevljarsko obrt

spadajoča dela natančno po naročilu in najnižji ceni.

F. Vodišek,

164 (3-3) Kongresni trg 14, III. nadstropje.

Svojo bogato zalogo

# raznovrstnih vóz

po najnižjih cenah



priporoča slavnemu občinstvu

## Franc Šiška,

kovaški in podkovski mojster,

Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 6.

v Tönniesovi hiši. (6-2)

Ugodni plačilni pogoji;  
plačuje se tudi v obrokih.

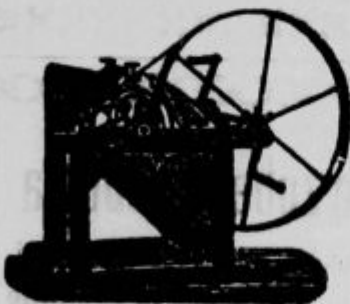
162 Na prodaj je (3-3)

## hiša z vrtom in njivami

za 20 in več mernikov posetve. — Več se izve pri  
Jakobu Jegliču v Dupljah, p. Podbrezje.

## Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Plugi, brane, njivni valarji, sejalnice, stroji za košnjo, obračalnica  
za seno, konjske zobače, stiskalnice za seno, mlatilnice, gepelji, loko-



mobili, trieure, snažilnice žita, stroji  
za robkanje turšice, slamoreznice, stroji  
za trenje žita, za rezanje repe, za  
mlenje in meškanje sadja, za stiskanje  
grozdja in oliv, peronospora-aparati,  
stroji za lupljenje ovočja, sušilnice za  
ovočje in zelenjad, smrki (pumpe) za  
vino, kletne priprave, smrki za vod-  
njake, krožne žage, decimalne tehtnice,  
tehtnice za živino, mlečni separatorji,  
priprava za vzdigavanje sočev, stroji  
za vrtanje, avtomatično delujoče sti-  
skalnice sladke krme, stroji za žetanje,  
(20-15) treslice itd. (20-13)

Vse najbolje izdelano po najnižji tovarniški ceni.

Jamstvo! Pripravno plačevanje! Čas poskušnje!

Zaloga kmetijskih in vinorejskih strojev

IG. HELLER, II, Dunaj, Praterstrasse 78.

Bogato ilustrovani 144 strani obsežajoči ceniki v nemškem, italijanskem  
in slovanskem jeziku se pošiljajo gratis in franko.

Zanesljivo zastopi se povsod osnujejo.

Priporočilo.

## M. Borušak,

urar

v Zagorji

za Savo

se priporoča preč. du-  
hovščini in cerkvenim  
predstojništvom za po-  
prave vsake vrste in  
vseh delov

turnskih in cer-  
kvenih ur.

Za dobro in trajno  
popravilo jamči za določeno  
štirih let. 165 (4-3)

Priporočilo.